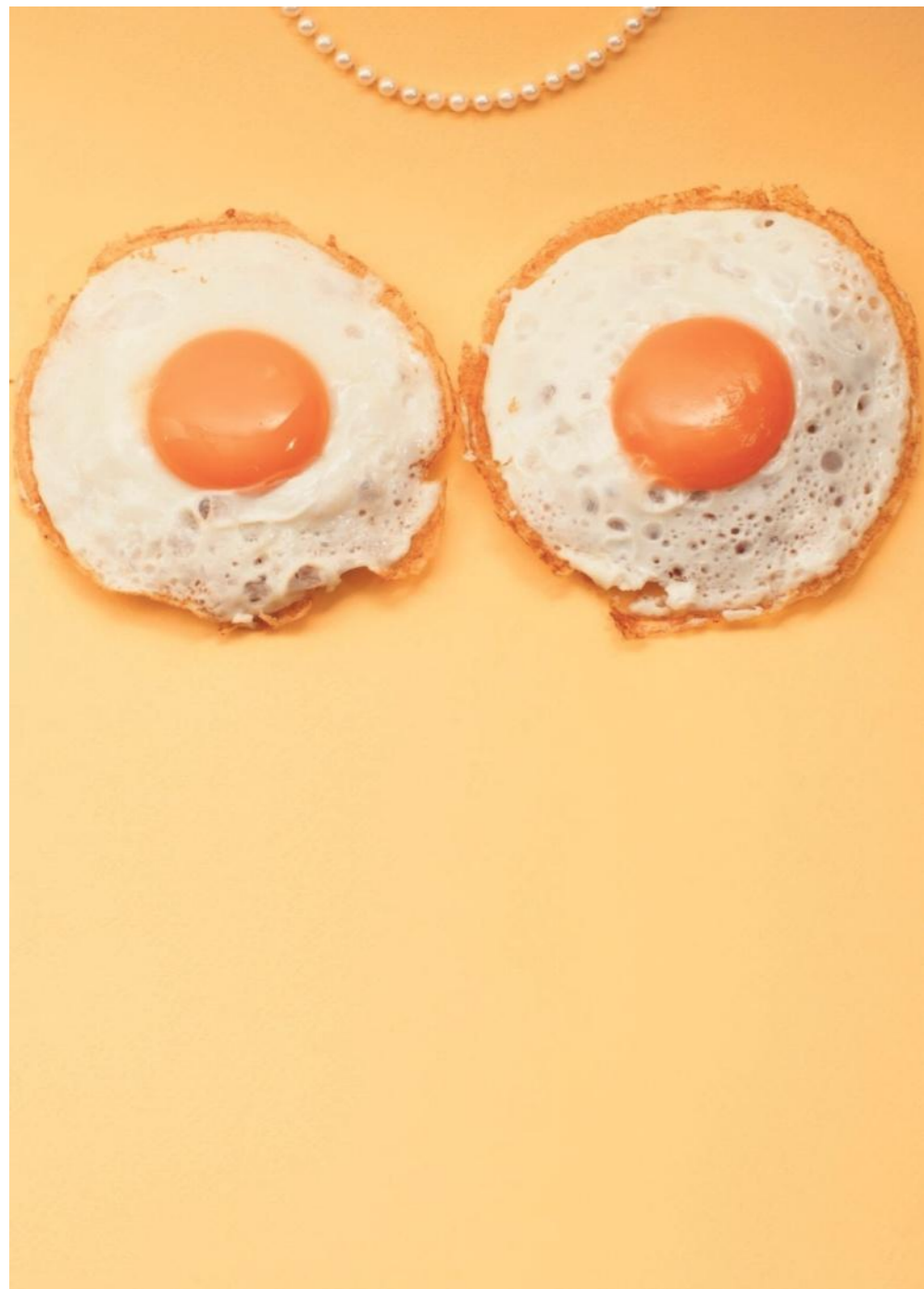

Volle borst

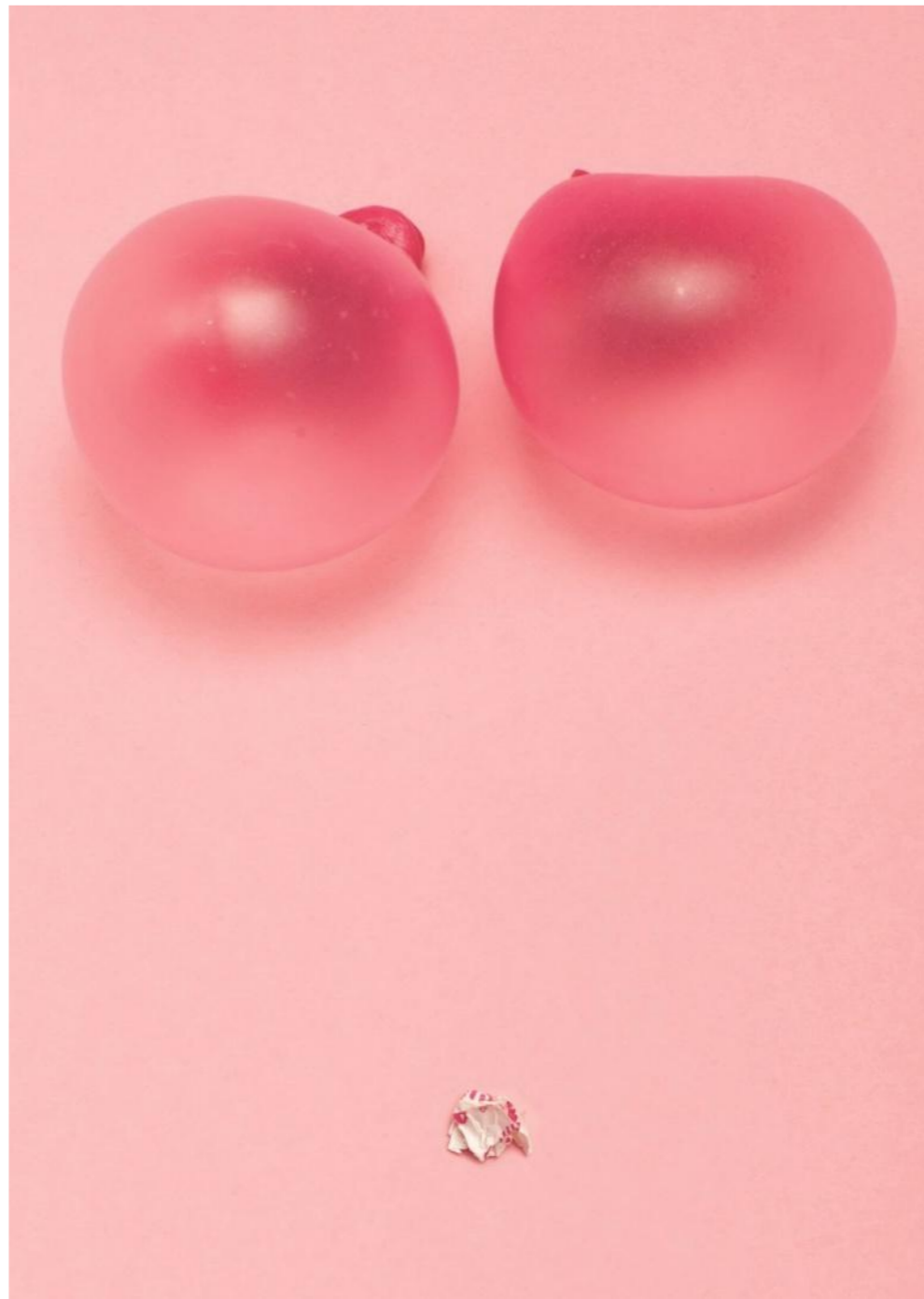
Meer borstvergrotingen, subtielere vormen

Het aantal vrouwen dat haar borsten laat vergroten, groeit. Opzichtig en rond is uit, het kan nu ook heel goed subtiel. „Ik wil het al sinds mijn puberteit.”

Tekst **Sandra Heerma van Voss** Illustraties **Inge Trienekens**

Betere borsten

De cliënte probeert de maat uit onder een T-shirt, dan onder haar eigen jekkie. Ze bekijkt zichzelf van voren, van opzij. De kromming in haar borstkas lijkt verdwenen. Ze is geen Pamela Anderson geworden, wel een vrouw met een volle boezem.

Alle kanten in virtual reality

Moojen-Zaal (42) voert jaarlijks zo'n 300 borstvergrotingen uit in Velthuis kliniek in Hilversum, een grote vestiging waar ook de vrouwen van het Amsterdamse spreekuur terecht komen. Ze is trots op haar natuurlijk ogende resultaten. Naast een zorgvuldige meting werkt de Velthuis kliniek tegenwoordig met 3D-beelden waarop een vrouw haar romp met de nieuwe borsten van alle kanten in virtual reality kan bekijken. Na het consult krijgt ze een week bedenktijd, dan wordt een aanbetalingsgedaan en staat de afspraak. De operatie duurt drie kwar-

ter, en de cliënte kan nog dezelfde dag naar huis - onder begeleiding. Na twee weken gaan de hechtingen eruit en blijft een klein litteken over, meestal in de borstplooi.

Op het strand zal het wellicht niet opvallen, maar steeds meer vrouwen in Nederland kiezen voor een borstvergroting. Volgens cijfers van DICA (Dutch Institute for Clinical Auditing) steeg het aantal borstoperaties met gebruik van prothesen van ongeveer 6.000 in 2013 tot ruim 9.000 afgelopen jaar. Meer dan de helft van die ingrepen had een zuiver esthetische reden en werd dus uit eigen zak betaald. Kosten variëren van 2.600 tot 4.750 euro. Ook het aantal borsten dat na borstkanker met een prothese gereconstrueerd wordt neemt toe.

De Nederlandse Vereniging voor Plastische Chirurgie (NVPC) raadt operaties onder de achtentien af, maar ziet ook dat vrouwen vaker al rond hun negentiende, twintigste een borst-

vergroting willen, als hun lichaam volgroeid is en ze weten met welke natuurlijke omvang ze het moeten doen. De grootste stijgende groep is die van moeders van jonge kinderen (25-40 jaar). Na zwangerschap en borstvoeding verliezen borsten vaak aan volume. 'Maximizers' of push-up-beha's compenseren dit aardig zolang je aangekleed bent, maar naakt of in badkleding is de schaamte bij velen groot.

„Sommige moeders durven niet eens meer met hun kinderen naar het zwembad”, zegt Felicia Smits (34), werkzaam bij Boerhaave Medisch Centrum bij de Amsterdamse Zuidas en bestuurslid van de Nederlandse Vereniging voor Esthetische Plastische Chirurgie, een zustervereniging van de NVPC die zich beijvert voor veiligheid en professionaliteit van cosmetische ingrepen. Smits doet zo'n 200 borstvergrotingen per jaar. „Bij de intake-gesprekken komt veel psychologie kijken.”

Altevogt liet zich anderhalf jaar geleden zelf opereren door Laura Moojen-Zaal en is er „nog

Mede dankzij internet en sociale media is het taboe rond borstvergrotingen aan het verdwijnen, vertelt Velthuis-consulente Altevogt (31), die zo'n tien cliënten per week spreekt. Op Borstenforum.com worden duizenden tips en klachten uitgewisseld en voor-en-na-foto's gedeeld. Invloedrijk is ook Furrow (blognaam van Maaiké Dorstee): een knappe, blonde moeder van drie en enthousiast 'anti-aging'-ambassadrice, die alles over haar borstvergroting op filmpjes vastlegde.

Met name jonge meiden baseren hun voorkeuren op wat ze online vinden, zegt Altevogt, maar dat kan verwarrend zijn: „Waar ze zich in vergissen is dat de vorm van een prothese bij iedereen anders uitpakt. Of je groot, klein, mager of wat dikker bent en hoeveel klierweefsel je hebt is allemaal van invloed.”

Altevogt liet zich anderhalf jaar geleden zelf opereren door Laura Moojen-Zaal en is er „nog

iedere dag ontzettend blij mee”. „Ik wilde het al sinds mijn puberteit en was van plan te wachten tot na de kinderen, maar als dat niet komt in je leven en je de dertig passeert... Ik dacht: ik leef nu. Ik had het jaren eerder moeten doen. Je voelt je op en top vrouw.”

Vrouwen willen en beslissen dit zelf, zeggen alle ondervraagden. Het oordeel van mannen is nauwelijks van invloed - integendeel, vriendjes en echtgenoten die mee op consult komen vinden hun partner meestal 'mooi zoals ze is'. Ze steunen hun vrouw wel in haar wens en je hoort ze na afloop niet klagen, maar ze zijn zeker niet automatisch voorstander van een zo groot mogelijke cup.

Welke cup?

Maar welke cup dan wel? Wat is de trend? Smits: „Rond, zichtbaar, schreeuwend en groot is uit, op een kleine groep na.” Opzichtige 'Bar-

bieborsten' raken uit de mode, en ook veel chirurgen denken ervoor terug, omdat al te grote protheses de stabiliteit en veiligheid belemmeren. De meeste vrouwen willen een voller, vrouwelijker, maar geen totaal ander figuur. Voor elke vrouw is er nu een 'perfect fit': er zijn een paar honderd modellen prothesen beschikbaar, rond of druppelvormig, waarbij je de goede verhouding tot borstkas en schouders kan kiezen.

De huidige, vijfde generatie siliconenimplantaten wordt in de VS wel de 'gummibear-implants' genoemd: ze zijn soepel maar stevig, met een hoge cohesiviteit - de gel 'wil bij elkaar blijven'. Huiveringwekkende gevallen van lekende, zwerfende of uit elkaar ploffende implantaten behoren hiermee tot het verleden. Prothesen gaan nu langer dan tien jaar mee, al kan niemand levenslang garanderen. Je kunt er veilig borstvoeding mee geven. Het risico op kapselvorming (als het eigen bindweefsel rond een prothese verhardt), asymmetrie of verplaatsing ligt laag, rond de 6 procent, en dit soort klachten kan met een of meer vervolgooperaties gecorrigeerd worden.

Toch zijn nog niet alle klinieken in de branche betrouwbaar. De cliënt moet eerst een uitgebreid vooronderzoek doen naar het track-record van de kliniek en de chirurg, volgens de NVEPC. Prijsvechters of stuntaanbiedingen vormen bepaald geen garantie voor een veilige ingreep met gewenst resultaat. Bij de Inspectie voor Gezondheidszorg zijn nu 43 klinieken bekend waar borstvergrotingen plaatsvinden; nog niet de helft van de 128 adressen waar je terecht kunt voor andere cosmetische ingrepen. De grootste ketens zijn Bergman Clinics (9 filialen) en Velthuis klinieken (6). Felicia Smits: „De veiligheidseisen zijn veel strenger dan vroeger. Sinds een paar jaar is bijvoorbeeld een specifieke luchtbehandeling in de operatiekamer verplicht als extra hygiënemaatregel; de kosten daarvan zijn hoog, waardoor kleine spelers zijn afgehaakt.”

Het gaat om een operatie onder volledige narcose, benadrukt ze nog maar eens. Smits: „Een arts die niet chirurgisch of 'snijdend' is opgeleid, raden wij met klem af, ook als hij of zij zich 'cosmetisch arts' of 'cosmetisch chirurg' noemt - dat zijn allebei onbeschermd titels.”

Moojen-Zaal: „Vrouwen willen zo snel mogelijk terug naar hun gewone leven. Dat is vaak het eerste wat ze vragen: hoelang ben ik uit de running? Ons herstelprogramma begint daarom al vóór de ingreep, met speciale fysiotherapie om de borstspier voor te bereiden op de operatie. Een aantal dagen pijnstillers, trouw de oefeningen doen, en na een week zit je weer achter het stuur of je bureau. Sporten mag weer na zes weken.”

Leeg en slap

Daisy (30), werkzaam in de horeca (achternaam bij de redactie bekend), kijkt sinds haar operatie vijf maanden geleden 'met een glimlach' in de spiegel. „Ik vond mijn borsten altijd al veel te klein, en na mijn zwangerschap waren ze ook nog eens helemaal leeg en slap. Ik schaamde me als ik naakt was. Toen twee collega's een borstvergroting kregen en ik zag hoe mooi het was en hoe gelukkig zij ermee waren, was ik ervan overtuigd dat ik het moest doen.”

Daisy gebruikte haar vakantiegeld om de ingreep te betalen en leende de rest van haar ouders, die ze maandelijks terugbetaald. De pijn achteraf viel haar mee, maar het revalideren vond ze lastig; zes weken niet meer dan een paar kilo tillen en de ellebogen niet boven de schouders heffen. „Maar wat zijn zes weken op een mensenleven? Ik ben nog steeds heel blij met mijn stap. Het went snel - ik vind mijn borsten nu niet eens groot meer en denk dan: had ik ze maar iets groter genomen. Maar ik kan tevreden zijn. Hiervoor was ik dat absoluut niet.”

Felicia Smits: „De mooiste plastisch esthetische chirurgie in mijn ogen is als mensen twifelen of iemand nou iets heeft laten doen, of van nature goed bedeed is.”

Daisy: „Soms moet je de natuur een handje helpen.”